

Rachel, Mother of Esther

Source Sheet by Tamar Weissman

אסתר ב'ה-ז'

(ה) אִישׁ יְהוּדִי הָיָה בְּשׁוּשַׁן הַבְּיָרָה וּשְׁמוֹ מֶרְדֳּכַי בֶּן יָאִיר בֶּן־שִׁמְעִי בֶן־קִישׁ אִישׁ יְמִינִי: (ו) אֲשֶׁר הִגְלָה מִירוּשָׁלַיִם עִם־הַגְּלָה אֲשֶׁר הִגְלָתָה עִם יְכָנְיָה מֶלֶךְ־יְהוּדָה אֲשֶׁר הִגְלָה נְבוּכַדְנֶצַּר מֶלֶךְ בָּבֶל: (ז) וַיְהִי אִמֶּן אֶת־הַדָּסָה הִיא אֶסְתֵּר בַּת־דָּדוֹ כִּי אֵין לָהּ אָב וְאִם וְהַנְּעָרָה יִפְתַּח־תְּאֵר וְטוֹבַת מְרָאָה וּבְמֹת אַבִּיהָ וְאִמָּהּ לְקַחְתָּהּ מֶרְדֳּכַי לֹו לְבַת:

Esther 2:5-7

(5) In the fortress Shushan lived a Jew by the name of Mordecai, son of Jair son of Shimei son of Kish, a Benjaminite. (6) [Kish] had been exiled from Jerusalem in the group that was carried into exile along with King Jeconiah of Judah, which had been driven into exile by King Nebuchadnezzar of Babylon. (7) He was foster father to Hadassah—that is, Esther—his uncle’s daughter, for she had neither father nor mother. The maiden was shapely and beautiful; and when her father and mother died, Mordecai adopted her as his own daughter.

A ויהי אמן את הדסה היא אסתר בת דדו

B כי אין לה אב ואם

C והנערה יפת תאר וטובת מראה

B ובמות אביה ואמה

A לקחה מרדכי לו לבת

בראשית כ"ט:י"ז

(יז) וְעֵינַי לְאָה רַכּוֹת וְרַחֵל הָיְתָה יִפְתַּח־תְּאֵר וַיִּפְתַּח מְרָאָה:

Genesis 29:17

(17) Leah had weak eyes; Rachel was shapely and beautiful.

בראשית רבה ע"ט"ז

וְרַחֵל הָיְתָה יְפֵת תֹּאֵר, עֵקֶר סִימְנִיָּה שֶׁל רַחֵל לֹא הָיְתָה אֶלָּא נְאֻהָ,
וְרַחֵל הָיְתָה וְגו'.

Bereshit Rabbah 70:16

“Rachel was of beautiful form” – the primary distinctive characteristic of Rachel was that she was fair – “Rachel was...”

בראשית רבה ע"א"ה

רַחֵל תְּפֹסָה פְּלֹךְ שְׁתִּיקָה, וְעַמְדוֹ כֹּל בְּנֵיהָ בְּעָלֵי מְסֻטֵּירִין. בְּנֵימִין
(שמות כח, כ): יִשְׁפָּה, יֵשׁ פָּה, יוֹדֵעַ בְּמַכִּירְתּוֹ שֶׁל יוֹסֵף וְאִינוֹ מְגִיד.
שְׂאוּל (שמואל א י, טז): וְאֵת דְּבַר הַמְּלוּכָה לֹא הִגִּיד לוֹ. אֶסְתֵּר
(אסתר ב, כ): אֵין אֶסְתֵּר מְגַדֶּת מוֹלְדוֹתָהּ וְאֵת עַמָּהּ.

Bereshit Rabbah 71:5

Rachel adopted the wisdom of silence, and masters of silence were produced from her. Benjamin: “chalcedony [*yashefe*]” (Exodus 28:20), there is a mouth [*yesh peh*]; he knew of the sale of Joseph, but did not tell. Saul: “But the matter of the kingship...he did not tell him” (I Samuel 10:16). Esther: “Esther did not disclose her birthplace or her people” (Esther 2:20).

מגילה י"ג א:כ"ד-י"ג ב:ז'

אָמַר רַבִּי אֶלְעָזָר, מֵאֵי דְכִתְיִב: “לֹא יִגְרַע מִצְדִּיק עֵינָיו” — בְּשֹׁכֵר
צְנִיעוּת שְׁהֵיְתָה בָּהּ בְּרַחֵל זְכָתָה וְיִצְאָ מִמֶּנָּה שְׂאוּל, וּבְשֹׁכֵר צְנִיעוּת
שְׁהֵיְתָה בּוֹ בְּשְׂאוּל זְכָה וְיִצְאָת מִמֶּנּוּ אֶסְתֵּר. וּמֵאֵי צְנִיעוּת הָיְתָה בָּהּ
בְּרַחֵל? דְּכִתְיִב: “וַיִּגַּד יַעֲקֹב לְרַחֵל כִּי אַחֵי אָבִיהָ הוּא.” וְכִי אַחֵי אָבִיהָ

הוא? והלא בן אחות אביה הוא? אלא, אמר לה: מינסבא לי? אמרה ליה: אין, מיהו אבא רמאה הוא ולא יכלת ליה. אמר לה: אחיו אנא ברמאות. אמרה ליה: ומי שרי לצדיקי לסגויי ברמיותא? אמר לה, אין: "עם נבר תתבר ועם עקש תתפל". אמר לה: ומאי רמיותא? אמרה ליה: אית לי אחתא דקשישא מינאי ולא מנסיב לי מקמה. מסר לה סימנים. כי מטא ליליא, אמרה: השתא מיכספא אחתאי. מסרתניהו ניהלה. והיינו דכתיב: "ויהי בבקר והנה היא לאה", מכלל דעד השתא לאו לאה היא? אלא: מתוך סימנין שפסרה רחל ללאה — לא הוה ידע עד השתא. לפיכך זכתה ויצא ממנה שאול. ומה צניעות היתה בשאול? דכתיב: "ואת דבר המלוכה לא הגיד לו אשר אמר שמואל", זכה ויצאת ממנו אסתר.

Megillah 13a:24-13b:7

§ **Rabbi Elazar said: What is the meaning of that which is written: "He withdraws not His eyes from the righteous; but with kings upon the throne He establishes them forever, and they are exalted" (Job 36:7)? This teaches that in reward for the modesty shown by Rachel she merited that Saul, who was also modest, should descend from her, and in reward for the modesty shown by Saul, he merited that Esther should descend from him.** The Gemara explains: **What was the modesty shown by Rachel? It is as it is written: "And Jacob told Rachel that he was her father's brother, and that he was Rebecca's son" (Genesis 29:12).** It may be asked: **Was he, Jacob, in fact her father's brother? But wasn't he the son of her father's sister? Rather,** it must be understood that when Jacob met Rachel, **he said to her: Will you marry me? She said to him: Yes, but my father, Laban, is a swindler, and you will not be able to outwit him.** Jacob alleviated her fears, as **he said to her** that he is her father's brother, referring not to their familial affiliation but rather to his ability to deal with her father on his level, as if to say: **I am his brother in deception. She said to him: But is it really permitted for the righteous to be involved in deception? He said to her: Yes,** it is permitted when dealing with deceptive individuals, as the verse states: **"With the pure you will show yourself pure, and with the perverse you will show yourself subtle"** (II Samuel 22:27), indicating that one should deal with others in the

manner appropriate for their personality. Jacob then **said to her: What is the deception** that he will plan to carry out and I should be prepared for? Rachel **said to him: I have a sister who is older than I, and he will not marry me off before her,** and will try to give you her in my place. So Jacob **gave her** certain **distinguishing signs** that she should use to indicate to him that she was actually Rachel and not her sister. **When the wedding night arrived,** and Laban planned to switch the sisters, Rachel **said** to herself: **Now my sister will be embarrassed,** for Jacob will ask her for the signs and she will not know them. So **she gave them to her. And this is as it is written: “And it came to pass, that in the morning, behold, it was Leah”** (Genesis 29:25). Does this imply **by inference that until now she was not Leah? Rather, due to the distinguishing signs that Rachel had given to Leah, he did not know until now,** when it was light outside, that she was Leah. **Therefore, Rachel merited that Saul should descend from her,** due to her act of modesty in not revealing to Jacob that she had shown the signs to Leah. **And what was the modesty shown by Saul? As it is written: “But of the matter of the kingdom, of which Samuel spoke, he did not tell him”** (I Samuel 10:16). Saul expressed his modesty by not revealing Samuel’s promise that he would be king, and thereby **merited that Esther would descend from him.**

רש"י על מגילה י"ג ב:א:א'

לא יגרע מצדיק עיניו - נותן עיניו במעשה הצדיקים לשלם להם אף לימים רבים מדה במדה:

Rashi on Megillah 13b:1:1

He withdraws not His eyes from the righteous: He places His eyes upon the act of the righteous, to pay them back, measure for measure, even in much time.

רש"י על מגילה י"ג ב:א:ב'

זכתה ויצא ממנה שאול - שהיה צנוע:

Rashi on Megillah 13b:1:2

She merited that Shaul should descend from her: As he was modest.

רש"י על מגילה י"ג ב:א:ג'

זכה ויצאת ממנו אסתר - בתרגום של מגילה מייחס מרדכי ועושהו עשירי לשאול ומשאול עד בנימין וכתוב היא אסתר בת דודו ואין לו ראיה אחרת בכתובים שיצאה משאול:
מסרתן:

Rashi on Megillah 13b:1:3

He merited that Esther should descend from him: Mordechai' ancestry is established in the Targum to the Scroll [of Esther], and it makes him the tenth [generation] from Shaul, and [then further back] from Shaul to Binyamin. And it is written (Esther 2:7), "that is, Esther, his uncle's daughter." But he has no other proof from the verses that she descended from Shaul.

רש"י על מגילה י"ג ב:ה:א'

מסרתן - ללאה והוא צניעות שלא יתפרסם הדבר שמסר לה סימנין:

Rashi on Megillah 13b:5:1

She gave them to Leah. And that is modesty, that she did not publicize that she gave her the distinguishing signs.

שמואל א י"כ"א-כ"ב

(כא) וַיִּקְרָב אֶת־שֵׁבֶט בְּנֵי־מִן לְמִשְׁפַּחְתּוֹ וַתִּלְכֹּד מִשְׁפַּחַת הַמְּטָרִי וַיִּלְכֹּד שְׂאוּל בֶן־קַיִשׁ וַיִּבְקֶשְׁהוּ וְלֹא נִמְצָא: (כב) וַיִּשְׁאַל־עוֹד בְּיַהוָה הֲבֵא עוֹד הַלֵּם אִישׁ {ס} וַיֹּאמֶר יְהוָה הִנֵּה־הוּא נִחְבָּא אֶל־הַכֹּלִים:

I Samuel 10:21-22

(21) Then Samuel brought forward the tribe of Benjamin by its clans, and the clan of the Matrites was indicated; and then Saul son of Kish was indicated. But when they looked for him, he was not to be found. (22) They inquired of the LORD again, “Has anyone else come here?” And the LORD replied, “Yes; he is hiding among the baggage.”

שמואל א ט"ז:כ"ד-י"ט"ז

(כד) וַיָּרֶם הַטֹּבַח אֶת־הַשּׁוֹק וְהַעֲלִיָּה וַיִּשָּׂם | לְפָנָי שָׂאוּל וַיֹּאמֶר הֲנֵה הַנְּשָׂאָר שִׁים־לְפָנַיךָ אֲכַל כִּי לְמוֹעֵד שָׂמוֹר־לְךָ, לֵאמֹר הָעַם | קָרָאתִי וַיֵּאָכֵל שָׂאוּל עִם־שָׂמוּאֵל בַּיּוֹם הַהוּא: (כה) וַיִּרְדּוּ מִהַבִּמָּה הָעֵיר וַיְדַבֵּר עִם־שָׂאוּל עַל־הַגָּג: (כו) וַיִּשְׁכְּמוּ וַיְהִי כַּעֲלוֹת הַשַּׁחַר וַיִּקְרָא שָׂמוּאֵל אֶל־שָׂאוּל (הַגָּג) [הַגָּגָה] לֵאמֹר קוּמָה וְאַשְׁלַחְךָ וַיִּקָּם שָׂאוּל וַיֵּצֵאוּ שְׁנֵיהֶם הוּא וְשָׂמוּאֵל הַחוּצָה: (כז) הֲמָה יוֹרְדִים בְּקִצָּה הָעֵיר וְשָׂמוּאֵל אָמַר אֶל־שָׂאוּל אָמַר לְנָעַר וַיַּעֲבֹר לְפָנֵינוּ וַיַּעֲבֹר וְאַתָּה עֹמֵד כַּיּוֹם וְאַשְׁמִיעֶךָ אֶת־דְּבַר אֱלֹהִים: {פ} (א) וַיִּקַּח שָׂמוּאֵל אֶת־פָּךְ הַשֶּׁמֶן וַיִּצְקֵה עַל־רֹאשׁוֹ וַיִּשְׁקָהוּ וַיֹּאמֶר הֲלוֹא כִּי־מִשְׁחָךְ יִהְיֶה עַל־נַחֲלָתוֹ לְנָגִיד: ... (טו) וַיֹּאמֶר דָּוִד שָׂאוּל הַגִּידָה־נָא לִּי מִה־אָמַר לָכֶם שָׂמוּאֵל: (טז) וַיֹּאמֶר שָׂאוּל אֶל־דָּוִד הֲגִד הַגִּיד לָנוּ כִּי נִמְצָאוּ הָאֲתָנוֹת וְאֶת־דְּבַר הַמְּלוּכָה לֹא־הֲגִיד לּוֹ אֲשֶׁר אָמַר שָׂמוּאֵל: {פ}

I Samuel 9:24-10:16

(24) The cook lifted up the thigh and what was on it, and set it before Saul. And [Samuel] said, “What has been reserved is set before you. Eat; it has been kept for you for this occasion, when I said I was inviting the people.” So Saul ate with Samuel that day. (25) They then descended from the shrine to the town, and [Samuel] talked with Saul on the roof. (26) Early, at the break of day, Samuel called to Saul on the roof. He said, “Get up, and I will send you off.” Saul arose, and the two of them, Samuel and he, went outside. (27) As they were walking toward the end of the town, Samuel said to Saul, “Tell the

servant to walk ahead of us”—and he walked ahead—“but you stop here a moment and I will make known to you the word of God.” (1) Samuel took a flask of oil and poured some on Saul’s head and kissed him, and said, “The LORD herewith anoints you ruler over His own people...

(14) Saul’s uncle asked him and his servant, “Where did you go?” “To look for the asses,” he replied. “And when we saw that they were not to be found, we went to Samuel.” (15) “Tell me,” said Saul’s uncle, “what did Samuel say to you?” (16) Saul answered his uncle, “He just told us that the asses had been found.” But he did not tell him anything of what Samuel had said about the kingship.

רש"י על שמואל א ט"כ"ה:א'

וַיְדַבֵּר עִם שְׂאוּל עַל הַגָּג. מוֹכִיחוֹ וּמְלַמְדוֹ לְיִרְאַה אֶת הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא:

Rashi on I Samuel 9:25:1

And he spoke with Shaul on the roof. Reproving him and teaching him to fear the Holy One, Blessed is He.

מלבי"ם על שמואל א ט"כ"ה:א'

וירדו לעת ערב, וידבר עם שאול גלה לו סתרי תורה וענינים אלהיים:

Malbim on I Samuel 9:25:1

...

עין יעקב על מגילה יג

ואסתר מאי היא דכתיב (אסתר ג) אין אסתר מגדת מולדתה ואת עמה (א"ר אליעזר) [וא"ר] (אלעזר) [אמר רבי חנינא]

מגילה י"ג ב:ז'

”וְאֵת מֵאֵמֶר מְרֻדְכַי אֶסְתֵּר עוֹשָׂה”, אָמַר רַבִּי יִרְמְיָהּ: שֶׁהִיְתָה מְרֹאָה
דָּם נִדָּה לְחַכְמַיִם. ”כַּאֲשֶׁר הִיְתָה בְּאִמְנָה אֶתּוֹ”, אָמַר רַבָּה בַּר לִימָא
(מִשְׁמִיָּה דְרַב): שֶׁהִיְתָה עוֹמֶדֶת מִחִיקוֹ שֶׁל אַחְשֵׁרוּשׁ וְטוֹבֶלֶת
וְיוֹשֶׁבֶת בְּחִיקוֹ שֶׁל מְרֻדְכַי.

Megillah 13b:7

§ The Gemara returns to its exposition of the Megilla. The verse states: **“For Esther adhered to the words of Mordecai, as she did when she was brought up with him”** (Esther 2:20). **Rabbi Yirmeya said:** This teaches **that she would show** discharges of her **menstrual blood to the Sages** to inquire whether she was pure or impure. The verse continues: **“As she did when she was brought up with him”** (Esther 2:20). **Rabba bar Lima said in the name of Rav:** This means **that she** maintained a relationship with Mordecai, as she **would arise from the lap of Ahasuerus, immerse herself** in a ritual bath, **and sit in the lap of Mordecai.**

בראשית רבה ל"ח'

(ח) תָּמִים הָיָה בְּדִרְתָּיו (בראשית ו, ט),
רַבֵּנָן אָמְרִין כָּל מִי שֶׁנֶּאֱמַר בּוֹ הָיָה, זֵן וּמְפָרְנֵס, נַח, זֵן וּפְרָנֵס כָּל שְׁנַיִם
עָשָׂר חֳדָשׁ, שֶׁנֶּאֱמַר (בראשית ו, כא): וְאֶתָּה קַח לָךְ וּגו'. יוֹסֵף
(בראשית מז, יב): וַיִּכְלֹל יוֹסֵף אֶת אָבִיו וְאֶת אָחָיו. מִשָּׂה, זֵן וּפְרָנֵס
אֶת יִשְׂרָאֵל אַרְבָּעִים שָׁנָה בַּמִּדְבָּר. (איוב לא, יז): וְאֶכֶל פִּתִּי לִבְדִּי,
שָׂמָא (איוב לא, יז): וְלֹא אָכַל יְתוֹם מִמֶּנָּה, אֶתְמָהָא. מְרֻדְכַי זֵן וּפְרָנֵס,
אָמַר רַבִּי יוֹדֵן פַּעַם אַחַת חֲזַר עַל כָּל הַמִּנְיָקוֹת וְלֹא מָצָא לְאֶסְתֵּר
לְאֵלְתֵּר מִיְנִיקָה, וְהָיָה מִיְנִיקָה הוּא, רַבִּי בִּרְכִיָּה וְרַבִּי אֲבָהוּ בְּשֵׁם רַבִּי
אֱלִיעֶזֶר בָּא לוֹ חֶלֶב וְהָיָה מִיְנִיקָה. כִּד דְרַשׁ רַבִּי אֲבָהוּ בְּצַבּוּרָא גַחוּךְ
צַבּוּרָא לְקַלְיָה, אָמַר לְהוֹן וְלֹא מִתְנִיתָא הִיא, רַבִּי שְׁמַעוֹן בֶּן אֶלְעָזָר
אוֹמֵר חֶלֶב הַזְכָּר טָהוּר.

Bereshit Rabbah 30:8

The other Rabbis say: Everyone in whose regard *haya* is stated, he fed others and sustained them. Noah fed and sustained [the animals] all twelve months, as it is stated: “And you, take for you [from all food that is eaten...and it shall be for you and for them for food]” (Genesis 6:21). Joseph – “Joseph provided for his father and his brothers” (Genesis 47:12). Moses fed and sustained Israel for forty years in the wilderness. Job – “I ate my bread alone, and an orphan did not partake of it?” (Job 31:17). This was meant as a rhetorical question. Mordekhai fed and sustained others. Rabbi Yudan said: One time he went around to all the wet nurses, but did not immediately find a wet nurse for Esther, and he nursed her himself. Rabbi Berekhya and Rabbi Abahu said in the name of Rabbi Eliezer: Milk came into him [his breasts] and he nursed her. When Rabbi Abahu expounded this in public, the audience laughed as he spoke [of a man producing milk]. He said to them: But is it not [stated in] a *mishna*: Rabbi Shimon ben Elazar says: The milk of a male is not subject to ritual impurity.

במדבר י"א:י"ב

(יב) הָאֲנֹכִי הִרִיתִי אֶת כָּל־הָעַם הַזֶּה אִם־אֲנֹכִי יִלְדֹתִיהוּ כִּי־תֹאמַר אֱלֹהֵי שָׂאֵהוּ בְּחִיקוֹךָ כַּאֲשֶׁר יִשָּׂא הָאִמּוֹן אֶת־הַיֶּלֶד עַל הָאֲדָמָה אֲשֶׁר נִשְׁבַּעְתָּ לְאֲבוֹתָיו:

Numbers 11:12

(12) Did I produce all these people, did I engender them, that You should say to me, ‘Carry them in your bosom as a caregiver carries an infant,’ to the land that You have promised on oath to their fathers?

אסתר רבה ו'ז'

(ז) רַבִּי בְּרַכְיָה בְּשֵׁם רַבִּי לִוִי, אָמַר לָהֶם הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא לְיִשְׂרָאֵל, אַתֶּם בְּכִיתֶם וְאַמְרַתֶּם (איכה ה, ג): יְתוּמִים הֵיינוּ וְאִין אָב, חַיִּיכֶם אָף הַגּוֹאֵל שְׂאֵנִי עֲתִיד לְהַעֲמִיד לָכֶם בְּמִדֵּי לֹא יִהְיֶה לוֹ אָב וְאִם, הֲדָא הוּא

דְּכָתִיב: כִּי אֵין לָהּ אָב וְאִם.

Esther Rabbah 6:7

(7) Rabbi Berekhya said in the name of Rabbi Levi: The Holy One blessed be He said to them, to Israel: You wept and said: “We have become orphans, fatherless” (Lamentations 5:3). By your lives, also the savior that I will establish for you in Media in the future will not have a mother or father. That is what is written: “For she had neither father nor mother.”

מגילה י"ג א:י"ג

”כִּי אֵין לָהּ אָב וְאִם” — “וּבְמוֹת אָבִיהָ וְאִמָּהּ” לָמָּה לִּי? אָמַר רַב
אֲחָא: עֵיבְרָתָהּ — מֵת אָבִיהָ, יְלֻדְתָּהּ — מֵתָהּ אִמָּהּ.

Megillah 13a:13

The verse initially states with regard to Esther: “**For she had neither father nor mother**” (Esther 2:7). **Why do I need** to be told in the continuation of the verse: “**And when her father and mother were dead**, Mordecai took her for his own daughter”? **Rav Aḥa said:** This repetition indicates that **when** her mother **became pregnant** with her, **her father died**, and **when she gave birth** to her, **her mother died**, so that she did not have a mother or a father for even a single day.

מגילה י"ג א:י"ד

”וּבְמוֹת אָבִיהָ וְאִמָּהּ לְקַחְהָ מְרֻדְכִי לֹו לְבַת”, תִּנָּא מִשׁוּם רַבִּי מֵאִיר:
אֵל תִּקְרִי ”לְבַת” אֶלָּא לְבַתָּהּ.

Megillah 13a:14

The verse states: “**And when her father and mother were dead**, Mordecai **took her for his own daughter**” (Esther 2:7). A *tanna* taught a *baraita* in the name of Rabbi Meir: **Do not read** the verse literally as **for a daughter [bat]**,

but **rather** read it as **for a home** [*bayit*]. This indicates that Mordecai took Esther to be his wife.

ספר הזהר, כי תצא איזי

וכאן סוד גדול. ומשום זה אסתר, לשון הסתרה, [תהלים לב] אתה סתר לי. השכינה הסתירה אותה מאחשורוש, ונתנה לו שדה במקומה, והיא חזרה לזרועות מרדכי.

Zohar, Ki Teitzei 1:7

There is a great mystery here, which is why 'Esther' is derived from mystery (Heb. seter), as written, "You are my hiding place (Heb. seter)" (Psalms 32:7), since the Shekhinah hid her from Ahasuerus and gave him a female demon instead while she returned to Mordekhai's arm(s).

מגילה י"ג א:י-י"א

”ויהי אומן את הדסה”, קרי לה ”הדסה” וקרי לה ”אסתר”? תניא, רבי מאיר אומר: אסתר שמה, ולמה נקרא שמה הדסה — על שם הצדיקים שנקראו הדסים. וכן הוא אומר: ”והוא עומד בין ההדסים”. רבי יהודה אומר: הדסה שמה, ולמה נקראת שמה אסתר? על שם שהיתה מסתרת דבריה, שנאמר: ”אין אסתר מגדת את עמה וגו’”.

Megillah 13a:10-11

The verse states: **“And he had brought up Hadassah, that is, Esther”** (Esther 2:7). **She is referred to as “Hadassah” and she is referred to as “Esther.”**

What was her real name? **It is taught** in a *baraita* that the Sages differed in their opinion as to which was in fact her name and which one was a description: **Rabbi Meir says: Esther was her real name. Why then was she called Hadassah? On account of the righteous, who are called myrtles [*hadassim*], and so it states: “And he stood among the myrtles [*hahadassim*”** (Zechariah 1:8). **Rabbi Yehuda differs and says: Hadassah**

was her real name. Why then was she called Esther? Because she concealed [*masteret*] the truth about herself, as it is stated: “Esther had not yet made known her kindred nor her people” (Esther 2:20).

בראשית רבה ע"י"ב

(יב) וַיִּשָּׂק יַעֲקֹב לְרַחֵל וַיִּשָּׂא אֶת קִלּוֹ וַיִּבְדֵּךְ, לָמָּה בָכָה, לָמָּה בָכָה, שָׂרָא שְׂאִינָה נִכְנָסֶת עִמּוֹ לְקַבּוּרָהּ

Bereshit Rabbah 70:12

(12) “Jacob kissed Rachel, and raised his voice, and wept” (Genesis 29:11). “Jacob kissed Rachel” – why did he weep? It is because he saw that she would not enter into the grave with him.

מדרש תנחומא, בא ה'

וְלָמָּה נִדְבַר עִם הַנְּבִיאִים בְּחוּצָה לְאֶרֶץ? בְּזִכּוֹת אָבוֹת, שְׂנֵאָמַר: כֹּה אָמַר יְהוָה קוֹל בְּרָמָה נִשְׁמָע וְגו' (ירמיה לא, יד). וְכִתִּיב: כֹּה אָמַר יְהוָה מִנְעִי קוֹלְךָ מִבְּכִי וְגו' (ירמיה לא, טו).

Midrash Tanchuma, Bo 5

Why did He speak to the prophets outside the land of Israel? Because of the merit of the patriarchs, as it is stated: *A voice is heard in Ramah* (Jer. 31:15). And after that it is written: *Thus saith the Lord: “Refrain thy voice from weeping”* (ibid., v. 16).

תנא דבי אליהו רבה ל'

והואיל וגלו ישראל היה בדעתו של הקב"ה שלא להחזיר עוד את ישראל למקומם עד שעמדה רחל בתפלה לפני הקב"ה ואמרה לפניו רבש"ע הזכר לי שלא הקפדתי על צרה שלי ולא עוד אלא שעבד בי

בעלי ז' שנים ובשעת כניסתי לחופה החליפו את לאה אחותי ולא דברתי עם יעקב כלום כדי שלא יכיר בין קולי לקול אחותי והלא הדברים ק"ו ומה אני שאני ב"ו לא הקפדתי על צרה ואתה הוא מלך רחום וחנון האיך אתה תקפיד על ע"ז שאין בה ממש שנאמר (תהלים קטז) עצביהם כסף וזהב מעשה ידי אדם פה להם ולא ידברו וגו' מיד נתגלגלו רחמיו של הקב"ה ונשבע לה לרחל להחזיר את בניה למקומם שנאמר (ירמיהו ל"א:ט"ו) קול ברמה נשמע וגו' רחל מבכה על בניה מאנה להנחם על בניה כי איננו כה אמר יהוה מנעי קולך מבכי ועיניך מדמעה כי יש שכר לפעלתך נאם יהוה ושבו מארץ אויב ויש תקוה לאחריתך נאם יהוה ושבו בנים לגבולם אל תקרי רחל מבכה על בניה אלא רוח אל מבכה על בניה:

Tanna DeBei Eliyahu Rabbah 30

במדבר רבה ד':כ'

וַיָּבֵא שָׂאוּל לְהִסֵּף אֶת רִגְלָיו, עָשָׂה עֲצָמוֹ פֶּסֶסָה עֲטוּף פְּעִלְיוֹנִים וַיֵּשֶׁב לְבֵית הַכֶּסֶף, וְהָיָה חָמִי לִיָּהּ מִשְׁלָשׁ צִיבָחַר וּמִסְלָק צִיבָחַר, מִשְׁלָשׁ צִיבָחַר וּמִסְלָק צִיבָחַר, אָמַר דָּוִד לִית אַרְיָךְ מִנְּגַע בְּהָא גּוֹפָא צְנִיעָא, הֲדָא הוּא דְכָתִיב דְּהוּא אָמַר לִיָּהּ (שְׂמוּאֵל א כד, י): הִנֵּה הַיּוֹם הַזֶּה רָאוּ עֵינֶיךָ אֵת אֲשֶׁר נִתְּנָךְ יְהוָה הַיּוֹם בְּיָדִי בַּמְּעָרָה וְאָמַר לְהִרְגֶךָ וַתַּחֲסֵ עֲלֶיךָ, וְאַחֲוִס עֲלֶיךָ אֵין כְּתִיב כָּאֵן, אֲלֵא וַתַּחֲסֵ עֲלֶיךָ, צְנִיעוּתְךָ חֶסֶה עֲלֶיךָ, וְכִךְ אָמְרָה לּוֹ מִיכָל, שֶׁל בֵּית אָבִא הָיוּ צְנוּעִין כָּל כֶּךָ וְאֵת עוֹמֵד וּמְגִלָּה לְבוּשָׁךְ כְּאֶחָד הָרִיקִים. כִּיּוֹן שְׁגַמְרָה דְּבַרְיָה אָמַר לָהּ, וְכִי לְפָנֶי מְלָךְ בְּשֶׁר וְדָם שְׁחָקְתִּי וְלֹא לְפָנֶי מְלָךְ מְלָכִי הַמְּלָכִים שְׁחָקְתִּי אֲשֶׁר בְּחַר בִּי מֵאֲבִיךָ וּמִכָּל בֵּיתוֹ... אָמַר לָהּ שֶׁל בֵּית אָבִיךָ הָיוּ מְבַקְשִׁין כְּבוֹד עֲצָמָן וּמְנִיחִין כְּבוֹד שְׂמִים, וְאֲנִי אֵינִי עוֹשֶׂה כֵּן אֲלֵא מְנִיחַ כְּבוֹד עֲצָמִי וּמְבַקֵּשׁ כְּבוֹד שְׂמִים

Bamidbar Rabbah 4:20

“Saul came to relieve himself [*lehasekh et raglav*]” – he made himself like a booth [*sukka*], wrapped in flowing robes and sat in the lavatory. He would lower his garment a bit and raise it a bit, lower it a bit and raise it a bit. David said: It is not proper to harm so modest a body. That is what is written that he said to him: “Behold, this day your eyes have seen that the Lord delivered you today into my hand in the cave, and one said to kill you, and I *vatahas* on you” (I Samuel 24:10). It is not written here, “I had compassion [*vaahus*] on you,” but rather, “it has compassion [*vatahas*] on you” – your modesty caused there to be compassion on you. That is what Mikhal said to him: ‘The members of father’s household were so modest, and you stand and expose your garment like one of the idlers.’ When she finished her words, he said to her: ‘Was I reveling before a king of flesh and blood? Was it not before the King of kings that I was reveling, who chose me over your father and his entire household? He said to her: ‘The members of your father’s household sought their own glory and forsook the glory of Heaven. I do not do so, but rather, I forsake my own glory and seek the glory of Heaven.’

תנא דבי אליהו 31

וכן שאול המלך גסות הרוח היתה בו לפיכך נהרג ונעקרת ממנו המלכות

שמואל ב וי:כ-כ"א

(כ) וַיָּשָׁב דָּוִד לְבֵרֶךְ אֶת־בֵּיתוֹ {ס} וַתֵּצֵא מִיֶּכֶל בֵּת־שָׂאוּל לְקִרְאֵת דָּוִד וַתֹּאמֶר מִה־נִּכְבַּד הַיּוֹם מֶלֶךְ יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר נִגְלָה הַיּוֹם לְעֵינַי אִמְהוֹת עֲבָדָיו כִּהְגִּלוֹת נִגְלוֹת אֶחָד הָרִקִּים: (כא) וַיֹּאמֶר דָּוִד אֶל־מִיכָל לְפָנָי הֲזֹה אֲשֶׁר בָּחַרְבִּי מֵאֲבִיךָ וּמִכָּל־בֵּיתוֹ לְצַוֹּת אֹתִי נִגִּיד עַל־עַם יְהוָה עַל־יִשְׂרָאֵל וְשַׁחֲקֵתִי לְפָנָי יְהוָה:

II Samuel 6:20-21

(20) David went home to greet his household. And Michal daughter of Saul came out to meet David and said, “Didn’t the king of Israel do himself honor today—exposing himself today in the sight of the slavegirls of his subjects, as one of the riffraff might expose himself!” (21) David answered Michal, “It was

before the LORD who chose me instead of your father and all his family and appointed me ruler over the LORD's people Israel! I will dance before the LORD

שמואל א ט"ו:כ"ח

(כו) וַיֹּאמֶר שְׁמוּאֵל אֶל-שָׁאוּל לֹא אָשׁוּב עִמָּךְ כִּי מְאַסְתָּהּ אֶת-דְּבַר יְהוָה וַיִּמְאַסְךָ יְהוָה מֵהָיִיתָ מֶלֶךְ עַל-יִשְׂרָאֵל: {ס} (כז) וַיִּסָּב שְׁמוּאֵל לָלֶכֶת וַיַּחַזֵּק בְּכַנְף-מְעִילוֹ וַיִּקְרַע: {ס} (כח) וַיֹּאמֶר אֵלָיו שְׁמוּאֵל קְרַע יְהוָה אֶת-מַמְלַכְוֹת יִשְׂרָאֵל מֵעַלְיָךְ הַיּוֹם וּנְתַנָּה לְרַעְךָ הַטּוֹב מִמָּךְ: {ס}

I Samuel 15:26-28

(26) But Samuel said to Saul, "I will not go back with you; for you have rejected the LORD's command, and the LORD has rejected you as king over Israel." (27) As Samuel turned to leave, Saul seized the corner of his robe, and it tore. (28) And Samuel said to him, "The LORD has this day torn the kingship over Israel away from you and has given it to another who is worthier than you.

אסתר א':י"ט

(יט) אִם-עַל-הַמֶּלֶךְ טוֹב יֵצֵא דְבַר-מְלָכוֹת מִלְּפָנָיו וַיִּכְתֹּב בְּדַתִּי פָּרְסִי-וּמְדִי וְלֹא יֵעָבֹר אֲשֶׁר לֹא-תָבוֹא וְשָׁתִי לְפָנָי הַמֶּלֶךְ אַחַשְׁוֵרוּשׁ וּמְלָכוֹתָהּ יִתֵּן הַמֶּלֶךְ לְרַעוּתָהּ הַטּוֹבָה מִמֶּנָּה:

Esther 1:19

(19) "If it please Your Majesty, let a royal edict be issued by you, and let it be written into the laws of Persia and Media, so that it cannot be abrogated, that Vashti shall never enter the presence of King Ahasuerus. And let Your Majesty bestow her royal state upon another who is more worthy than she.

שושנת יעקב צהלה ושמחה...ברוכת אסתר בעדי

Source Sheet created on Sefaria by Tamar Weissman